

Бібліографічні посилання:

1. Заїка Ю. О. Єдність спадкових правовідносин / Актуальні проблеми цивільного, сімейного та міжнародного приватного права (Матвєєвські цивілістичні читання): Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 листопада 2016 р. – К.: Алерта, 2012. – С. 34-36.
2. Заїка Ю. О. Особливості захисту права на обов'язкову частку спадщини // Особливості захисту суб'єктивних цивільних прав : монографія / За ред. О. Д. Крупчана та В. В. Луця. – К.: НДІ Приватного права і підприємництва НАПрН України. – 2015. – С. 348-364.
3. Васильченко В. В. Коментар та постатейні матеріали до законодавства України про спадкування / В. В. Васильченко. – Х. : Одісей, 2015. – 480 с.
4. Цивільне право України : Підручник. Загальна частина : Загальні положення. Особисті немайнові права фізичної особи. Право власності та інші речові права. Спадкове право. Право інтелектуальної власності. Загальні положення про зобов'язання та договори. / За ред. І. А. Бірюкова, Ю. О. Заїки. – К. : Алерта, 2014. – 510 с.
5. Рябоконт Є. О. Спадкове правовідношення в цивільному праві: монографія / Є. О. Рябоконт. – Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К.: Віпол, 2016. – 266 с.

Андрієвська Л.О.

викладач кафедри цивільно - правових дисциплін ДДУВС

КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ ЯК ОБ'ЄКТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Одним із головних важелів, які забезпечують достатній рівень безпеки суб'єкта господарювання виступає захист інформації, яка є секретною, та до якої можна віднести і комерційну таємницю. В Україні охорона щодо захисту інформації має багато недоліків. Такі недоліки виступають не тільки в нормативно - правових актів даної галузі, але і у теоретичному обґрунтуванні щодо регулювання комерційної таємниці як об'єкта інтелектуальної власності.

Мета даної праці є визначення інформації, яку становить комерційна таємниця, та розгляд теоретичних і практичних аспектів, як формування, використання та захисту комерційної таємниці.

Дане питання висвітлювалося в працях багатьох вчених, а саме: Г.О. Андрощуком, Ю.В. Носиком, А.В. Марущаком, Ю.М. Капицею, В.А. Северіним, Е.Я. Соловйовим та інші.

Відповідно до ч. 1 ст.505 Цивільного кодексу України: комерційною таємницею є інформація, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому чи в певній формі та сукупності її складових є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була

предметом адекватних чинним обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію [1].

Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції», прийнятий 7 червня 1996 р., розкриває основні ключові поняття системи правових засобів із захисту комерційної таємниці, якими є неправомірне збирання відомостей, що становлять комерційну таємницю, розголошення комерційної таємниці, неправомірне використання комерційної таємниці [2].

На сьогодні законодавча база з питань комерційної таємниці не є доцільно врегульована в одному законодавчому акті. Відносини, пов'язані з охороною комерційної таємниці, регулюються нормативно - правовими актами, що належать до різних галузей права, зокрема, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Кримінальним кодексом України, Кодексом України про адміністративні правопорушення, Законами України "Про інформацію", "Про науково - технічну інформацію", "Про захист від недобросовісної конкуренції", і визначають лише загальні засади правового регулювання таких відносин [3].

Комерційною таємницею можуть бути відомості технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру, за винятком тих, які відповідно до закону не можуть бути віднесені до комерційної таємниці. У законодавстві України зазначається лише перелік інформації, яка за будь - яких обставин не може бути комерційною інформацією, тому дає повне право власнику на свій розсуд визначати наявну інформацію до комерційної таємниці, але з притаманними комерційній інформації ознак.

Д. Гетманцев вирізняє такі принципові ознаки комерційної таємниці:

- наявність «комерційної цінності»;
- секретність;
- зміст і обсяг комерційної таємниці встановлюється володільцем інформації на власний розсуд;
- володільцю комерційної таємниці належать усі права щодо розпорядження нею;
- правовий режим комерційної таємниці визначається Господарським Кодексом України та Цивільним Кодексом України;
- суб'єктивне право особи на комерційну таємницю має специфічні визначені законом способи захисту [4, с. 14].

Як ми знаємо «інформацію з обмеженим доступом» поділяють на конфіденційну, таємну та службову інформацію, однак дискусійним залишається питання до якого виду інформації відноситься комерційна таємниця. Так як, інформація яка становить комерційну таємницю, вона вважається закритою і не підлягає розголошенню, тому комерційну таємницю можна віднести до таємної інформації. Однак з огляду на поняття комерційна таємниця впливає також, що вона є різновидом інформації з обмеженим доступом.

Можна сказати, що комерційна таємниця є способом захисту від недобросовісних конкурентів в рамках на реалізацію прав інтелектуальної власності. Відповідно за законодавством України щодо розголошення та й

незаконного збирання інформації з метою використання, що становить комерційну таємницю, передбачена кримінальна, адміністративна, цивільно-правова та дисциплінарна.

Отже, комерційна таємницю становить інформація, що є таємною, тобто не є загальновідомою і легкодоступною для осіб, які працюють з відповідною інформацією. Висвітлили теоретико-практичні аспекти щодо формування, використання і захисту комерційної таємниці в умовах сучасного розвитку держави. Інформація має комерційну цінність та є об'єктом заходів щодо її збереження та секретності. Найефективнішим засобом комерційної таємниці може бути забезпечений комплекс правових, адміністративних, організаційних, та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї.

Бібліографічні посилання:

1. Цивільний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 40-44. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.rada.gov.ua.

2. Про захист від недобросовісної конкуренції : закон України [Електронний ресурс]. - Режим доступу : rada.gov.ua.

3. Концепція проекту Закону України "Про охорону прав на комерційну таємницю [Електронний ресурс] - Режим доступу:rada.gov.ua/laws/show/1404-2008-%B1%80.

4. Гетманцев Д. О. До питання про правовий режим комерційної таємниці за законодавством України / Д. О. Гетманцев // Адвокат. - 2008. - № 5 (92).-С. 14—15.

Карпенко Р.В.

викладач кафедри цивільно-правових дисциплін ДДУВС

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ДИТИНИ У СІМЕЙНИХ СПОРАХ

У ст. 12 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року закріплюється обов'язок держави забезпечити дитині, здатній сформулювати власні погляди, право вільно висловлювати ці погляди з усіх питань, що торкаються дитини, причому поглядам дитини приділяється належна увага згідно з її віком і зрілістю. З цією метою дитині, зокрема, надається можливість бути заслуханою в ході будь-якого судового чи адміністративного розгляду, що торкається дитини, безпосередньо або через представника чи відповідний орган у порядку, передбаченому процесуальними нормами національного законодавства.

Відповідно до ст. 171 СК України дитина має право на те, щоб бути вислуханою батьками, іншими членами сім'ї, посадовими особами з питань, що стосуються її особисто, а також питань сім'ї. Дитина, яка може висловити свою